

doneskih. — Ob enem še opomnimo, da se bode začel tiskati „letnik“ slovenske Matice, brž ko jej dojdejo primerni spisi. Da se vé število iztisov določiti, treba, da se stari letni udje in ustanovniki podvzajajo s svojimi doneski za 1865. leto, novi pa ne odlašajo vpisati se.

— Družba sv. Mohora nas je letos razveselila s petimi knjigami; te so: 1. Koledarček za 1866. leto, 2. Cvetnik, berilo za slovensko mladino, 3. Oglénica ali hudobija in nedolžnost, povest, za Slovence predelal France Zakrajšek, 4. in 5. enajsti in dvanajsti zvezek „slovenskih večernic“ za poduk in kratek čas. Mnogo lepega in tehtnega blagá je slavna družba spravila na dan. Za ude ljubljanske dekanije je petere te knjige prejel g. A. Lésar; pri njem naj se toraj dotični udje za nje oglašijo. Da si udje prihranijo pot in skrb, pripravljen je imenovani dekanijski predstojnik te družbe precej pri oddaji teh knjig premajati letnino za prihodnje leto.

— Naš častiti rojak gosp. Anton Heidrih je v Pragi, kjer se v konservatoriji izobražuje v viši muziki, ravnokar izdal po besedah M. Vilharjevih prvo lepo kompozicijo za možki zbor in čveterospev pod naslovom „Vodniku“, ktero živo priporočamo vsem slovenskim pevcem in pevskim družbam. Dobiva se ta pesem tudi v čitavnici naši po 10 krajc.

— O zadevah slovensko-nemškega slovnika naznanja „Danica“ to-le: „Lotili so se gosp. predsednik, stolni dekan dr. Pogačar, dela kar neutegoma, ter pisali slovenskim veljakom, zlasti gg. Miklošiču in Cafu, da bi blagovolila svoje bogate zbirke v porabo posoditi, domá pa se je obravnavalo z g. Zalokarjem zastran njegovega rokopisa. Gosp. Miklošič je po odgovoru že 4. dne u. m. z velikosrčno rodoljubnostjo kar precej izročil tudi svoj rokopis za odpravo — 4 debele foliante, ki so že kacih 14 dni v rokah gosp. predsednika. Gosp. Caf v odgovoru 16. dne u. m. si v čast šteje, da more k tako imenitnemu delu pripomoči. Z veseljem in s prijaznimi, celó delu koristnimi pogoji je obljubil svoje obširne in prebogat zbirke. Gospod predsednik sami so ga 23. dne u. m. na Ptuj obiskali, videli delo, ki je bilo skozi 30 let s toliko marljivostjo iz vseh slovenskih krajev zbirano, in v katerem po pisavčevem zagotavljanji ni nobene skovane besede, ampak le take, ki so med ljudstvom, in ki ob času zbiranja še niso bile v besednjakih. Tudi ta zaklad se v kratkem v Ljubljano pričakuje. Tako tedaj so najbolj dragi in bogati viri za to imenitno delo nekaj skupaj, nekaj pa zanesljivo zagotovljeni. Vrh tega se pa pričakuje še mnogotere pomoči od več strani. Gospod Bilc, na priliko, je obljubil poslati pregovorov in besed iz Notranjskega itd. Brž ko bodo pglavitni viri skupaj, se bodo naprosile potrebne delavne moči in prične se vredovanje in končno delo, ktero bo sicer še veliko veliko truda stalo, pa je tudi truda vredno.“

— Po ukazu finančnega ministerstva se je 31. dan julija t. l. finančna okrajna denarnica, dozda zedinjena z veliko colnijo v Ljubljani, razpustila, in colnija, dozda na Bregu, se je preselila na kolodvor železnice ljubljanske. Na Bregu je zdaj c. k. davkarija.

— Gospodje bratje Kozlerji in njih gospá sestra, zaročena Obrezova, so pretekli teden kupili od g. Petra pl. Pagliarucci-a grad nad Ljubljano z vsem posestvom, ktero iznaša okoli 120 oralov; govori se, da so za nj dali 70.000 gold. Za deželo je ta kupčija važna za to, ker se sliši, da bodo gospodje Kozlerji poleg ceste v Šiško na svojem novem posestvu naredili velikansko pivarnico (olarijo), da ne bo treba toliko graške pive (ola) vvaževati v našo deželo, in ker v pivarnicah ostaja

veliko piče za pitanje (debeljenje) goveje živine, bojo s pivarnico združili velik pitavnjak. Tako se bo obrtnijstvo lepo vjemalo s kmetijskim gospodarstvom, kteremu bode obilna podpora dohajala tudi iz ljubljanskega mahú, kjer imajo gosp. Kozlerji velika posestva, in če bode vse to na korist posestnikom, bode tudi na dobiček deželi. Dobro!

— Gosp. dr. Jožef Kozler se je odpovedal notárstvu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Bridke skušnje preteklih let nas učé, da ni varno novim ministrom hvale peti, dokler djansko ne pokažejo, da njih nastopna pisma so kaj več kakor le „lepe, gladke besede.“ Po teh skušnjah bomo tedaj čakali, da vidimo dela novega ministerstva. Vendar terja tudi od vsacega poštenega Avstrijana domoljubje, da se ministerstvu, ki je zapustilo nesrečno pot prejšnjega in je krenilo na tako, ki Avstrii obeta bolj prihodnost, približamo s zaupanjem, ki ga potrebuje, da mu srce ne vpade o tako težkem delu, ktero je na-se vzelo. Iz pisma, ki ga je prvi minister grof Belkredi sporočil deželnim poglavarjem, so „Novice“ važniše reči zadnjič posnele in jih posnemajo tudi danes v „Glasih domorod.“ To pismo posebno povdarja svobodno gibanje občin in deželnih zborov, delavnost in varčno ravnanje uradnikov, pisarij kar najmanj mogoče, priljudnost do ljudi, svobodno besedo v časnikih, ravnopravnost vsacega jezika v pisarnicah. Tudi minister pravosodja je pisal svojim podložnim gosposkam pismo, v katerem jim sporoča, da jim mora le za pravico biti, ne pa za politiko, ker sodišča morajo biti dvorane pravici posvečene, ne pa bojišča političnih borb. Pač dobro in potrebno sporočilo! — Pri obedu, ki je bil na čast obhajanju 500letnega obstanka dunajskega vseučilišča je vitez Schmerling zopet napival „Frankobrodu.“ Vsi časniki, tudi nemški, se čudijo, da se mož upa svojo „liberalnost“ še zmiraj ponujati Nemcem, za ktero nihče ne mara! — Prevzvišeni škof Strossmayer je uni teden prišel na Dunaj, pravijo za to, da se o ogrsko-hrvaških zadevah pogovori z Majlathom in Belkredom. — Slovanska beseda je njemu na čast 5. dne t. m. napravila slovesno večernico. — Najvažnejša unanja stvar je zdaj ta: kako se bo izmotala razprtija med našo in prusko vlado za voljo Šlesvik-Holštajna. Prus hoče gospodovati, da pleše Avstrija po njegovih goslih. Ker pa naša vlada tega ne more in ne sme trpeti, se še ne vé, kaj bo iz tega; nekteri se bojé vojske. — Kolera se širi po Turškem, tudi v Jakinu na Laškem je 2. dne t. m. zbolelo 99 oseb in 40 umrlo. — Po „Narod.“ je v nekterih krajih na Češkem toliko pomanjkanjeklaje, da je na poslednjem sejmu v Horicah neki kmet na trgu pustil 3 mlade konje, ki jih ni mogel prodati.

Kursi na Dunaji 8. avgusta.

5 % metaliki 68 fl. 95 kr.

Ažijo srebra 108 fl. 25 kr.

Narodno posojilo 73 fl. 80 kr.

Cekini 5 fl. 23 kr.

Ko je previdnost Božja sklenila, preljubljeno najino hčerko Marijo, še ne 18 let staro, poklicati v bolji svet, se je pri pogrebu njenem 4. dne t. m. razodela tolika ljubav do nje in najine rodovine, da nama je sveta dolžnost, da se srčno zahvaljujeva vsem svojim častitim prijatom in znancem, ki so Marijo spremili na poslednji njeni poti, in gospodom pevcem slavne čitavnice, da so na grobu njenem z milimi pesmami slovó dali nepozabljivi rajnci.

Jožef in Ernestina Pleiweis.